

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

20. Quid sit de illorum, qui consecrant tantum speciem panis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

QVÆSTIO XX.

Quid sit de illorum, qui consecrant tantum speciem panis?

Quæstionis explicatio.

Primo notandum est, ad sacrificium Missæ requiri vtriusque speciei, hoc est, panis & vini consecrationem: nam de essentia illius est expressa (a) repræsentatio mortis & passionis Christi, quæ intrinsicè requirit consecrationem vtriusque speciei, vt docent Bellarminus & Zuarez, & reliqui omnes post Diuum Thomam, quum dicit, repræsentationem Domine Passionis in consecratione peragi, ideoq; non posse corpus sine sanguine consecrari.

Secundo notandum, quod quamuis hoc ita sit, nihilominus si sacerdos quispiam per ignorantiam vel etiam malitiam consecraret tantum alteram speciem, vere consecraret; quod ex Scriptura & Concilio (b) Trident. certo colligi potest: Christus enim, antequam calicem consecraret, consecrans panem, dixit: *Hoc est corpus meum*: Christus autem verum dixit: Ergo iam illud erat corpus Christi, anteq̄ consecraret speciem vini. Probat hoc ipsum euiden-

a D. Thō. p.
3. q. 80. ar. 15.
ad 5. Bellar.
lib. 4. de eu-
char. Zuar.
in 3. D. Thō.
disp. 75. se. 7.

b Sess. 13. c. 3.
canon. 4.

euidenter vsus Ecclesiæ; statim enim a sacerdote in altari consecrauit panem, proponit populo corpus Christi adorandum sub speciebus panis, & post sumit vinum & consecrat, similiterque sanguinem Christi proponit adorandum sub speciebus vini. Horum occasione quæritur, quid si pastor vocetur ad communicandum peste infectum & propter instans mortis periculum non sit otium sacrificandi, sed ad manus habet formulas panis consecrandas, an poterit tantum speciem panis consecrare, & sic peste infecto ministrare?

Responsio.

Hic modus consecrandi & ministrandi est illicitus & reprobatus. Est sententia omnium fere Theologorum contra (a) Adrianum, (b) Alensem, & (c) Maioré. Probat, quia hoc modo non offert Deo perfectum & integrum sacrificium, quod sub speciebus panis & vini offerri debet secundum communem Doctorum. Confirmat ex verbis & factis Christi: Non enim sine causa in diuersis materiis & diuersis verbis consecrauit & obtulit, nec sine mysterio in consecrando calice addidit illa verba. *Hic est sanguis meus, qui pro vobis effundetur in remissionem peccatorum*, indicans, per sui sanguinis effusio-

a q. 6. de Eucharistia.

b Apud Adrianum.

c dist. 9. q. 3. ad 5.

effusionem perfectam esse remissionem peccatorum, ad quem effectum applicandum instituit sacrificium, quod illam effusionem representet, per separatam corporis à sanguine consecrationem: post illud autem factum præcepit nobis, ut eodem modo offerremus, dicens: *Hoc facite in mei commemorationem*: & ita Ecclesia semper intellexit & seruauit: est ergo utraq; consecratio simpliciter necessaria, ut hoc sacrificium constet.

Dices. In consecratione panis reperitur quicquid est de ratione sacrificii, quia per eam res prophana efficitur sacra, & diuino cultui dicatur, quod satis est ad rationem sacrificii, iuxta doctrinam (a) D. Thomæ. a 2.2. q.85. a.

ꝛ. In sola panis consecratione, aliquid 3. ad 3. sacrum fieri & factum manere, etiamsi consecratio vini non sequeretur, sed inde nihil sequitur, nisi inchoatum esse sacrificium, non vero essentialiter perfectum. Sicut iacto fundamento & erecto pariete aliquid factum manet, quamuis ædificatio non ulterius progrediatur, nemo tamen dicet, domum esse essentialiter factã, sed inchoatam tantum.

Dices 2. Æger in articulo mortis tenetur iure diuino communicare, ut ante docuimus: ergo pastor tenetur illi communio-

nem

nem dispensare, & consequenter cum hoc casu non possit aliter, tenebitur hoc modo ministrare?

Re. Præceptum illud diuinum esse affirmatiuum, quod non obligat, nisi habita copia sacramenti. In casu autem proposito moraliter loquendo, non est copia sacramenti, præsertim, quia hoc præceptum per se obligat eum, qui suscepturus est hoc sacramentum, non vero obligat sacerdotem ad conficiendum, nisi hæc obligatio aliunde oriatur ex iustitia, vel ex charitate: Non obligatur autem minister ex vi harum virtutum ad mutandum debitum consecrandi modum, solum vt subueniat priuatæ personæ indigenti: imo neque licite sacerdos hoc potest facere, quia maioris est momenti integritas sacrificii & reuerentia sacramenti, quam est priuata utilitas vel necessitas vnius personæ, vt ante annotauimus.

Dices 3. Si post consecratâ hostiam immineret sacerdoti euidens periculum mortis, si in consecrando postea calice diutius in altari moraretur, posset sine culpa hostiam consumere & fugere, quia non est verisimile, hoc præceptum de consecranda vtraque specie obligare cum tanto discrimine: ergo saltem si quis comminetur sacerdoti mortem, nisi consecret speciem panis
ad com-

ad communicandum ægrotum absq; specie vini, quia vel vinum non reperitur, vel necessitas & periculum mortis virget, poterit sacerdos hoc facere sine peccato ad evitandum mortem?

R. Negando consequentiã, quia in hoc casu iam directe faceret contra præceptum diuinum; & quamuis metu mortis, tamen intenderet formaliter mutilum facere sacrificium, quod intrinsece malũ est, & contra præceptum negatiuum. In alio casu nõ item, sed solum est omissio alicuius præcepti, quod pro eo articulo censetur non obligare, vel etiam permissio, quod sacrificium inchoatum relinquatur, quæ non est intrinsece mala.

Dices 4. Quid si sacerdos voluit consecrare plures hostias sub sacrificio missæ, vt communicaret plures ægrotos, sed oblitus fuit, donec ad finem missæ peruenit, poteritne saltem finita missa antequam ab altari recedat, solas species panis consecrare?

R. Non poterit, quia præsupponitur sacrificium absolutum, & ita redit prior difficultas: consecrarentur enim formæ panis extra sacrificium, quod diximus esse illicitum.

Q V Æ